Jozef Schwarz: Budúcnosť európskeho historického povedomia

- CZ24 News | 2. ledna 2020
EVROPA: V septembri 2019 sa zjavila ďalšia pravda o ktorej mnohí dovtedy netušili. Podľa uznesenia Európskeho parlamentu „o dôležitosti európskeho historického povedomia pre budúcnosť Európy“ mala druhá svetová vojna niekoľko prekvapivých pamäti-vhodností:

Prvá. Za vojnu môžu len a iba Hitler a Stalin. V „béčkovej“ časti nového európskeho zjavenia sa uvádza: *„… pred 80 rokmi podpísali 23. augusta 1939 komunistický Sovietsky zväz a nacistické Nemecko zmluvu o neútočení, známu ako pakt Molotov-Ribbentrop, a jej tajné protokoly, na základe čoho sa Európa a územia nezávislých štátov rozdelili na sféry vplyvu medzi dva totalitné režimy, čo pripravilo pôdu pre vypuknutie druhej svetovej vojny“* . Fíha! Zmluva o neútočení ako vojnový akt? A k tomu tá naša európska svetorovnosť! Nezačali druhé svetové jatky o nejaký ten rôčik, dva skôr? V Afrike a východnej Ázii? Vtedajšie tisíce až státisíce mŕtvych Habešanov a Číňanov si nezaslúžia miesto v našej európskej pamäti? Ani odsúdenie režimov všetkých typov, ktorú tomu napomáhali, alebo aspoň nebránili? Prečo?

Druhá európskej pamäti zachovania zreteľa vhodnosť, „céčková“ časť uznesenia píše: *„… ako priamy dôsledok paktu Molotov-Ribbentrop a následnej nemecko-sovietskej zmluvy o hraniciach a priateľstve z 28. septembra 1939 bola Poľská republika najprv napadnutá Hitlerom a o dva týždne neskôr Stalinom, čo spôsobilo stratu nezávislosti Poľska a bezprecedentnú tragédiu pre poľský národ, a komunistický Sovietsky zväz 30. novembra 1939 začal viesť agresívnu vojnu proti Fínsku, v júni 1940 obsadil a anektoval časti Rumunska (územia, ktoré neboli nikdy vrátené) a anektoval nezávislé republiky Litvu, Lotyšsko a Estónsko“* . Krása (európskeho uznesenia) nevídaná! Takto zhutniť a zjednodušiť priebeh druhej svetovej vojny dokáže málokto. Že obchádzame mimoeurópske súvislosti neprekvapuje, ale prehliadať kroky, „demokratického kapitalistického“ Francúzska a „demokratickej kapitalistickej“ Veľkej Británie a ich predchádzajúcu spoluprácu(!) s vedením nacistického Nemecka vedúcu k fašizácii a militarizácii Nemecka, následne k anektovaniu Rakúska, rozbitiu a okupácii Česko-Slovenska je pre silný žalúdok.

Nie Stalin rokoval v Mníchove s Hitlerom o rozdelení Európy a sférach vplyvu (už v septembri 1938!), ale boli to britský Chamberlain a francúzsky Daladier! Demokrati najjemnejšieho zrna. A ako postupovali európski demokrati 1. septembra 1939? Zásadne zásadovo. V prospech Poľska nepohli vojakom, nevystrelili na Nemca a svoj postup sami nazvali čudnou vojnou. A tak Poľsko, ktoré malo s Nemeckom takisto zmluvu o neútočení, vykrvácalo. My si však máme pamätať, že za „bezprecedentnú tragédiu pre poľský národ“ po 80 rokoch môže len komunistický socialistický Sovietsky zväz, dnes kapitalistické Rusko.

Zásadné medzníky druhej svetovej vojny podľa europoslancov:

23. august 1939 pakt o neútočení medzi ZSSR a Nemeckom – začala sa druhá svetová vojna.

30. november 1939 – ZSSR zatiahol do svetovej vojny Fínsko.

Jún 1940 – ZSSR vojensky obsadzuje východné rumunské územia – podľa europoslancov *územia, ktoré neboli nikdy vrátené*. Navrhujem chybu napraviť a územia Rumunsku vrátiť aspoň dnes. Ukrajina určite vyjde v ústrety a vzdá sa Besarábie – územia na sever od delty Dunaja a nezávislé Moldavsko sa vráti do (veľkého) Rumunska. Možno tak Európa vyrieši aj problém zvaný Podnestersko. Zaujímavé je, že stratené a komunistickými Sovietmi (okrem Rusov najmä Ukrajinci),

neskôr kapitalistickými Rusmi nikdy nevrátené fínske územia europoslancov netrápia. Ešte, že nechcú vrátiť poľské Sliezsko a Pomoransko na východ od Odry a Nisy Nemecku…

A opäť jún 1940 – Sovietsky zväz anektuje pobaltské krajiny Estónsko, Lotyšsko a Litva (do roku 1918 takmer dve storočia súčasť cárskeho Ruska a, mimochodom, vládli v nich diktatúry ako v Poľsku). Taký mala druhá svetová vojna priebeh v Európe podľa EP! Nebolo nemeckého útoku a okupácie Francúzska, Belgicka, Holandska. Nemecká agresia nepostihla Dánsko, Nórsko. Vojnové vraždenie vyvolané Nemeckom v Juhoslávii, Grécku taktiež nestojí poslancom za pozornosť.

Čarovný prútik ďalšieho bodu uznesenia Európskej „dumy" nás prenesie na koniec vojny – do roku 1945. Bez pripomienky o nemeckom nacistickom zverskom a vražednom rozvrate Európy. Dokonca bez zmienok o protifašistickom odboji, kde nemožno prehliadnuť úlohu komunistického Sovietskeho zväzu. Oslobodenie od fašizmu? Zabudnite! Spomínané písmeno D skrýva ďalší klenot európskej pamäte: *„ … po porážke nacistického režimu a skončení druhej svetovej vojny sa niektorým európskym krajinám podarilo začať s procesom obnovy a zmierenia, zatiaľ čo v iných krajinách zostala pol storočia pri moci diktatúra, pričom niektoré z nich boli pod priamou sovietskou okupáciou či vplyvom, a naďalej im chýbala sloboda, suverenita, ľudské práva a bol im znemožnený sociálno-ekonomický rozvoj"* . Habkám v mysli, totalitné Španielsko, totalitné Portugalsko, občianskou vojnou sužované Grécko patria medzi niektoré krajiny, ktorým sa podarilo začať proces zmierenia a či nie? Nemci sú asi obojakí. Tí, trpiaci pod demokratickou kapitalistickou okupáciou sa obnovili a zmierili. Tí východnejší trpiaci pod priamou komunistickou okupáciou ani po 30 zjednotených rokoch nie a nie sa obnoviť a zmieriť… Východ Európy? Ktovie či niekedy dorastie k slobode.

Perlou pamäťového eurouznesenia je bod E. *„… napriek tomu, že zločiny nacistického režimu boli posúdené a potrestané v rámci norimberských súdnych procesov, stále existuje naliehavá potreba zvýšiť povedomie o zločinoch stalinizmu a iných diktátorských režimov, posúdiť ich z morálneho hľadiska a právne ich prešetriť"* . Majstrovská hra so slovami. Zaujal ma (trochu aj pozitívne) pojem: „zločiny stalinizmu a iných diktátorských režimov". Konečne myšlienkové svetlo do mejnstrímovej tmy. Možno úkrok správnym smerom. Pootvára priestor od ťažko teoreticky i právne uchopiteľných „zločinov komunizmu" ku konkrétnym morálnym a právnym postihom režimovej svojvôle bez ohľadu na jeho farbu. Podľa dnešných európskych ablegátov (bod M) jedine *„uznanie a uvedomenie si spoločného európskeho dedičstva zločinov stalinizmu, nacizmu a iných diktatúr má rozhodujúci význam pre jednotu Európy a jej obyvateľov, ako aj pre budovanie odolnosti Európy proti novodobým vonkajším hrozbám"* . Áno, dobre čítate! Nielen zločiny komunizmu, ale zločiny stalinizmu, nacizmu a iných diktatúr! Čo dnes viac ohrozuje európsku budúcnosť? Nekonečné vyrovnávanie sa so zločinmi stalinizmu a politikou súčasného Ruska či prehliadanie a zľahčovanie nacistickej, fašistickej praxe v dnešnej demokratickej Európe? Nezabúdajme, že v auguste 1939 *„ pripravili pôdu pre vypuknutie druhej svetovej vojny"* totalitné Nemecko a ZSSR za priamej podpory netotalitných eurodemokracií …

Dokážeme dnes zabrániť vzniku (jedine správnych) myšlienkových diktatúr? Áno, ak prekonáme súčasné europoslanecké predsudky. Niektoré z nich a názorová netolerantnosť môžu patriť medzi novodobé vonkajšie hrozby európskej budúcnosti.